உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.
நடராஜப்பத்து.
சங்கப்புலவர்கண்டசுத்தி

இம்மூன்றும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியார்

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

68

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

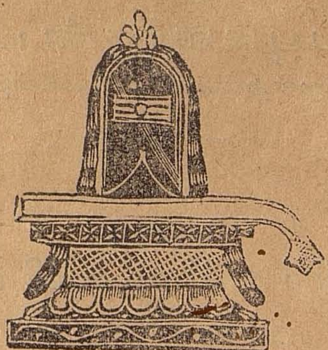

சிதம்பரம் நடராஜர்

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா வசியபணியணியுரக வசியமான்மழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதிரிநேத்திராவசிய புவனேஸ்வரா வசியஓம்நடனபாதா- வசியகரியுரியழக வசியபுவி யிடையழக வசியசிர மாலையழகா, வசியமதிமுடியழக வசியபசுபதியழக வசியவென் மனதில்வாசா- வசியமுன்னூலழகவசிய வெண்ணீறழகவசியமறை பரவுமழகா, வசியவென்றனையனுதினம் போற்று மடியார்க்கு அருள்மடைதிறந்ததில்லை- அதிபதிஜெனகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே. க

சிவயநமவென்று தினமூழ்கியுருவேற்று வோர்செய்தொழிலெலாம் வசியமாம் - ஜெகவசியமாம்சகல முகவசியமாம்செய்ய சித்துகளெலாம்வசியமாம், வயனமசியென்றுவுரு வேற்றுவார்

சத்ராதிவாளுட விட்டபந்தாம்- அடங்காதபூதபேதம் பசாசிவை
யெலாம் வளர்குலாலன் திகிரியாம், யனமசிவ வயனமசிசிவயனம
மசிவயன எல்லாமுன்னடனமன்றோ-யிவ்வுலக பொருளுதவிஅவ்
வுலகமருளுதவி யீயவிருதெய்வமுளதோ, அவுணாதிபுவனாதி சௌ
னாதிமூர்த்தர்க்கு அருள்மடைதிறந்ததில்லை - அதிபதிஜெனகாதி
துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே. ௨

புல்லாய்ப் பிறந்தாலு மிருகாதி ஜெனனங்கள்பசியாறிமகிழு
மன்றோ- பூண்டாய்ப்பிறந்தாலும் புலத்தியர்கள்கொண்டுசிலபிணி
தீர்த்து புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிறந்தாலும் வல்லவர்கள் மிதி
கொண்டு காட்சிக்குருத்து மன்றோ- கழுதையுருவந்தாலும்ஆவெ
னக்கத்தினால் கைகண்டசகுணமென்பார், எல்லாமிலாமலே இப்
பிறவிதந்தென்னையேங்கவிட்டகலநின்றாய்-எத்தனையன்னையினெத்
தனை தந்தையினெத்தனைபிறவிவருமோ, அல்லலெனுமாசறுத்தா
ட்கொளுந்தெய்வமே அப்பனே தில்லைநகர்வாழ் - அதிபதிஜென
காதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே. ௩

கல்லாதமூடரைக்கயவரைக் காமுகரைகல்நெஞ்ச வஞ்சரிவ
ரை-சற்றுமறிவில்லாத மோழையைக் கோழையைக்கார்க்க வை
த்துண்டபேரை, பொல்லாதமூர்க்கரை மிருகங்கள் போன்றவரை
பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை- பூமிபிற்பிறருக்கு யிடுக்கமுயல்வோ
ர்களைப் பிணமொத்தபேரைபலரை, நல்லாரெனக்கவிகள் சொல்லி
யலையாமல் நானாளவந்தென்று சிவமே- நானன்றி நீயேதுநீயன்றி
நானேது நானாபுரைத்ததேது, அல்லிலும் பகலிலும் நீயிலாதசை
வேது அருள்மடை திறந்ததில்லைக்-கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவ
காமி அன்பிலுரை நடனபதியே. ௪

ஜெகமெட்டுதிசைகளுங்கிரிகள் பலதெய்வமும் செம்பொன்
மணிமாடைமேடை-சேயன்னை தந்தையும்நானென்ற ஆணவஞ்
செல்வமும் வல்லசித்தும், முகடேறுமெமனுக்கு முன்வந்துவுத
வுமோ முத்திக்குவித்துமுளதோ - மூவாசைவிட்டுகனி சருகாதி
தின்றாலும் முன்செய்தவினை யகலுமோ, யிசநீகாணாதுயிருளேது
வெளியேது நினைவேது கனவுமேது அகவுறவு பற்றற்று துறவுறவு
முற்றற்ற ஆரியர்கள் பரவுதில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவ
காமி அன்பிலுரை நடனபதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கடவுள் துணை.

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதிபூதமொடுவிண்ணாதிஅண்டம்நீமறைநான்கினடிமுடியும்நீ மதியுநீ ரவியும்நீபுனலும்நீ அனலும்நீ மண்டலமிரண்டேழும்நீ, பெண்ணும்நீ ஆணும்நீ பல்லுயிர்க்குயிரும்நீ பிரிவும்நீஒருவநீயே பேதாதிபேதம்நீ பாதாதிகேசம்நீபெற்றதாய்தந்தைநீயே பொன்னும்நீ பொருளும்நீ யிருளும்நீ ஒளியும்நீ போதிக்கவந்தகுருநீ புகழொணாகிரகங்க ளொன்பதும்நீ யிந்தபுவனங்கள் பெற்றவனும்நீ, எண்ணரிய ஜீவகோடிகளீன்றவப்பனே என்குறைகளார்க்குரைப்பேன், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்றதில்லைவாழ் நடராஜனே. க

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவகாமியாட, மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்தபிரம்மனாட கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்டலமிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட ஞானசம்பந்தரொடு யிந்திரர்பதினெட்டுமுனி யஷ்டபாலகருமாட, நரைதும்பை யறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப்பெண்களாட, வினையோட வுனைபாட யெனைநாடியிதுவேளை விருதோடு ஆடிவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நளராஜனே. உ

சடலென்றபுவிமீதில் அலையென்றவுருகொண்டு கனவென்ற வாழ்வைநம்பி, காற்றென்றமூவாசை மாருதச்சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம், உடலென்றகும்பிக்கி உணவென்றயிரைதேடி ஓயாமலிரவுபகலும் உண்டுண்டுறங்குவதை கண்டதேயல்லாதுஒரு பயனடைந்திலேனை, தடமென்றமிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனும் தாபரப்பின்னலிட்டு, தாயென்றுசேயென்று நீயென்று நானென்று தமியேனையிவ்வண்ணமாய், இடையென்று கடைநின்றுயேனென்று கேளாதிருப்பதுன்னழகாகுமோ ஈசனேசிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. ௩

பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்லமாரணந் தம்பனம்வசியமல்ல, பாதாளவஞ்சனம் பரகாயபிரவேசமதுவல்ல ஜாலமல்ல, அம்புகுண்டுகள் விலகமொழியு மந்திரமல்ல ஆகாயகுளிகையல்ல, அன்போடுசெய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அரியமோகனமுமல்ல, கும்

பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனிபிர்ம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர்வள்ளுவர்போகமுனி யிவரெலாங்கூறிடும் வயித்தியமல்ல, எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காதுநிலை நிற்கவே துளவு புகலவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௪

நொந்துவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியுஞ் செவியென்ன மந்தமுண்டோ நுட்பநெறியறியாத பிள்ளையை பெற்றபின் நோக்காததந்தையுண்டோ, சந்ததமுந் தஞ்சமென்றடியைப் பிடித்தபின் தளராதநெஞ்சமுண்டோ தந்திமுகனறுமுகன் இருபிள்ளையில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானோ, விந்தையுஞ்சாலமும் உன்னிடமிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே- வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, யிந்தவுலகேழு மேனளித்தாய்சொல்லு மினியுன்னைவிடுவதில்லை, ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௫

வழிகண்டு வுன்னடியைத் துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில்லாதபோதும் வாலாயமாய்க்கோயில் சுற்றாதபோதிலும்வஞ்சமே செய்தபோதும், மொழியெகனை மொசனையில்லாமலே பாடினும் மூர்க்கனென்முகடாகிலும் மோசமேசெய்யினும் தேசமேகவரினும் முழுசாமியேயாகிலும், பழியெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக்கல்லவோ பார்த்தவர்கள் சொல்வார்களோ பாரறிய மனைவிக்கி பாதியுடலீந்தநீ பாலனைக்கார்க்கொணாதோ, எழில்பெரிய அண்டங்களடுக்காயமைத்தநீ யென்குறைகள் தீர்த்தல்பெரிதோ, ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௬

அன்னை தந்தைகளென்னை ஈன்றதற்கழுவனோ அறிவிலாதற்கழுவனோ-அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையேநோவனோ ஆசைமூன்றுக்கழுவனோ, முன்பிறப்பென்னவினை செய்தனென்றழுவனோ மூடவறிவுக்கழுவனோ-முன்னிலென் வினைவந்து மூளுமென்றழுவனோ முத்திவருமென்றுணர்வனோ, தன்னைநொந்தழுவனோ வுன்னைநொந்தழுவனோ தரித்திரதிசைக் கழுவனோ- இன்னமென்னப் பிறவிவருமோ வென்றழுவனோ யெல்லாமுரைக்கவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௭

காயாமுன்மரமீது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள் பழிகொண்டனோ கடனென்று பொருள்பறித்தே வயறெறித்தனோ கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ, தாயாருடன்பிறவிக்கென்ன வினைசெய்தனோ தந்தபொருளில்லையென்றனோ- தானென்றுகெர்வித்து கொலைகளவுசெய்தனோ தபசிகளையேசினேனோ, வாயாரப்பொய்சொல்லி வீண்பொருள்பறித்தனோ- வானரைப்பழித்திட்டனோ வட

வுபோலேபிறரைச் சேர்க்கடித்தனோவந்தபின் யென்செய்தனோ, யீயாதலோபியென்றே பெயரெடுத்தனோ யெல்லாம்பொருத்தாளுவாய் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. அ

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தன்பிறவியுறவு கோடி-தனமலைகுவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியை யாண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாய் திரிந்தென்ன சிஷர்களிருந்துமென்ன சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்செய்தென்ன நதிகளெலாம், ஓயாதுமூழ்கினும் என்னபலன் எமனோலைஒன்றைக் கண்டுத்தடுக்க உதவுமோ யிதுவெலாம் சந்தை உறவென்றுதான் உன்னிருபதம்பிடித்தேன், யார்மீது உன் மனமிருந்தாலுடன் கடைக்கண்பார்வை யதுபோதுமே ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. கூ

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்மனங்கல்லோ இரும்போ பெரும்பாரையோ- இருசெவியு மந்தமோகேளாது அந்தமோ இதுவுனக்கழகுதானோ, யென்னன்னை மோகமே யிதுவென்ன சாபமோ யிதுவுமதுன்செய்கைதானோ-யிருபிள்ளை தாபமோயார்மீது கோபமோ ஆனாலும்நான்விடுவனோ, உன்னைவிட் டெங்குசென்றாலும்விழ லாவனன் உனையடுத்துங்கெடுவனோ- ஓகோவிதுன்குற்றமெனக்குற்றமொன்றுமிலை யுற்றுபார்பெற்றவையா-என்குற்றமாயினும் உன்குற்றமாயினுமினியருளளிக் கினைவாய் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. க0

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ்வாய்க்குருச் சந்திரன் சூரியனிவரை-சற்றெனக்குள்ளாக்கி ராசிபனிரெண்டையுஞ் சமமாய்நிறுத்தியுடனே, பனியொத்த நட்சத்திரங்களிருபத்தேழும் பக்குவப்படுத்திபின்னால்-பகர்கின்ற கரணங்கள்பதினொன்றையும் வெட்டி பலரையும்அதட்டி யென்முன், கனிபோலவே பேசிகெடுகினைகினைக்கின்ற கசடர்களையும் கசக்கி கர்த்தனின்தொண்டராம் தொண்டர்க்குத் தொண்டரின் தொண்டர்கள் தொழும்பனாக்கி, இனியவள்மருவுசிறுமணவை முனிசாமி யெனையாள்வதினியுன் கடன்காண் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

கடவுள் துணை.

கண்டசுத்தி.

விருத்தம்.

பணந்தேடியாரிருந்தா ருலகமீதில்
பாவிதிரியோதிரனும் பாட்டனும்
குணமானதுரோணரவர் கருணன்பூரி
சூரியதோர்தேசத்தரசன் சகுனிசல்லி
பிணமானுரர்ச்சுனன்கை யம்பினாலே
பெண்டிரும்பணங்காசும் பிறகேபோச்சா
மணமானவாழ்வுபொரு ளாடுமாடும்
மாய்கையுடாமாய்கைபடா மதித்துப்பாரே.

ஆலித்தெழுந்து அபிராமன்மீது அனங்கலுற்றாள்
பாலிக்கும்போது யென்செய்குவாள் பஞ்சபாணம்பு
தாலிக்குமேபழந் தட்டிற்குந் தொண்ணூத்தாரடி தாழம்புபட
கூலிக்குமேவெட்டும் பெருமானிரவிகுலோத்துங்கனே.

கரக்கண்டத்தொனிக் கஞ்சியமான் கருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்தின் பிணமீதுசென்றனள் சேர்ந்தவளை
அரண்டஇன்பங்கொண்டு மீளக்கருபற்றி அங்கொருசால்
குறண்டகண்ணத்தி லுதைத்தனள்கானங் குலோத்துங்கனே.

கடிமலர்ப்பந்துகொண்டு கணவனுங்கடியக்காய்ந்து
இடியெனச்சோர்ந்துவீழ்ந்தா ளெனமுலைக் கொடியனல்லாள்
முடியதுமுடவன்கையால் முன்பதாய்ச் சுத்திக்கொண்டு
அடிபடக்கண்டதெல்லா மம்பலத்ததிசயந்தான்.

வாரிடைபிடிங்கிமூட்டி வளரிளங்கொங்கைநல்லாள்
நீர்விழிகண்கள்சோர நேரிழையெரித்துச்சென்றும்
மார்சிகைதன்னைப்பற்றி மற்றவனடியும்பட்டு
ஆர்பறத்தழுவிக்கொண்ட தம்பலத்ததிசயந்தான்.

கம்பத்தூணுட்டி கனகவிளக்கெரிய
செம்பொனமளிபின்மேல் சேரமல்—செம்புருள

1

புல்லூறல்மாறி புகைச்சல் புகைந்தனளே
கல்லுருள முத்துருளக் கண்டு.

சொன்னசொற்கேளாவேந்தன் துடிபிடைமடவாள்கையால்
மன்னவன்கழுத்தருக்க|மனமது துணிந்துவிட்டான்
தென்னிலை வேலனாரே திருத்தணிமலையில்வாழும்
அண்ணலும்நீரும்வந்து யென் அரசனையெழுப்பிட்டீரே.

ஜாதிமார்க்கந்தவிர்ந்து க்ஷணகஊனீன்ற தாழ்வினை தனக்கழுவனே தடம்பெரிய மைந்தனைத் தனியவைத்தே வேந்தன்தலை கொய்ததற்கழுவனே, ஆதிநாள் தாலிதந் தாரியன்றனைக்கொன்ற அரசனுக்கே யழுவனே, அக்கானகம் புகுந்து மருமன்னர் ஊர் வேசி யானதற்கே யழுவனே, வேதநூல் முறையிலாமைந்தனைத் தழுவியே வெந்தணலுக்கேயழுவனே, வெள்ளம்பிறந்துமே தள்ளாடி இடையரிடம் விட்டதற்கே யழுவனே, நீதியா யுலகத்தை ஒருகுடைவிலாள்கின்ற நீதிமகாராஜபோஜனே, இப்பனிண்ண மாய்விர்க்கவந்த விலைமோர் தனக்கழுவனே.

அன்றுதானன்னையுந் தந்தையுங் கூடியே அனுபவிப்பதுஞ் சஞ்சலம்- அங்கொருஜலத்துளி தரிப்பதுஞ்சஞ்சலஞ் தரித்துப் பின் ஆளானதுஞ் சஞ்சலம் பெண்ணையும் மண்ணையும் விரும்புவதும் சஞ்சலம் பெண்டிலா திருப்பதுஞ்சஞ்சலம் பெற்றமகவில்லாதிருப்பதுஞ் சஞ்சலம், பெற்றபின்புஞ் சஞ்சலம், எண்ணரிய திரவியந்தேடியுஞ் சஞ்சலம் தேடாதிருப்பதுஞ் சஞ்சலம் என்றுதான் சஞ்சலம் ஒழிந்துயான் உன்திருவடிக்காளாவனோ விண்ணவர் தொழுங்கருணை வள்ளிதெய்வானையுடன் வாழு மயிலெறியே வரவேண்டு மெந்தனருகே.

தெலுங்கருழிசென்று தமிழ்பாடினால் மாகுஅரவம்தெலியதோய்பிச்சிவாடா என்பராம், நீவுசெப்பேதி கிந்தலோருள்வேசிதிப்பினட்டுன்னதிசெப்பலேத்தோஎன்பராம், அலங்கொடுதுலுக்கர்தாம் அரவி அர்ச்சானே துமாரிபாஞ்சோ தென்பராம், துலங்கு கன்னடர்கள்தாம் குங்குமத்தோதுமது தெளிதல்லவோ ஒந்து காசாருகொட்டா சுனனிவோ ஒகென்பராம், நிலையானபுவியாளும் இங்கிலீஷ்காரரும் டமிள் னோ கோ வென்பராம், இவரெலாம் மித்தமிழ்க்குரிய ராவரோ சொல்லுமென் அற்புதநடராஜனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.